

ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

αγ	ϣ	ον	ⲟ ⲟ ⲟ
αθ	ⲁⲐ	οσ	ⲟⲩ ⲟ
αν	ϣⲏ ⲁⲏ ⲁⲓ	ου	ϣⲟ ⲟⲩ
αρ	ⲁⲣ ⲣ ⲣ ⲣ ⲣ	ους	ϣⲟⲩ ⲟⲩ
ασ	ⲁⲩ ⲁⲩ	πε	ⲛⲉ
γγ	ⲣⲣ ⲣⲣ	ππ	ⲛⲛ ⲛ
εγ	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	πτ	ⲛⲧ ⲛⲧ ⲛⲧ ⲛⲧ
ελ	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	ρω	ⲣⲟ ⲣⲟ
εκ	ⲉⲓ	σα	ⲣⲁ ⲣⲁ
ελ	ⲉⲓ	σε	ⲣⲉ ⲣⲉ
εν	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	σθ	ⲣⲟⲩ
εξ	ⲉⲓ ⲉⲓ	σπ	ⲣⲛ ⲣⲛ
επ	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	σσ	ⲣⲣ
ερ	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	στ	ⲣⲧ ⲣⲧ ⲣⲧ ⲣⲧ
εσ	ⲉⲓ ⲉⲓ	σχ	ⲣⲟⲩ
ετ	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	τε	ⲧⲉ ⲧⲉ
ευ	ⲉⲓ	το	ⲧⲟ ⲧⲟ ⲧⲟ ⲧⲟ
εχ	ⲉⲓ	του	ⲧⲟⲩ ⲧⲟⲩ
εψ	ⲉⲓ	τρ	ⲧⲣ ⲧⲣ ⲧⲣ
ην	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	ττ	ⲧⲧ ⲧⲧ ⲧⲧ
ησ	ⲉⲓ	τω	ⲧⲟ ⲧⲟ
θε	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	υν	ⲧⲏ ⲧⲏ
κτ	ⲉⲓ	υρ	ⲧⲣ ⲧⲣ
λλ	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ	υσ	ⲧⲟ ⲧⲟ
λο	ⲉⲓ	φρ	ⲧⲣ ⲧⲣ ⲧⲣ
		ων	ⲧⲟⲩ

Η ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ
ΤΑΧΥΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΑ

δε	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ
διάμετρος	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ
είναι	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ
εἰσί(ν)	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ (οὐρανός) ⲉⲓ
ἐστί(ν)	ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ (σελίδιον) ⲉⲓ
ζυγός	ⲉⲓ
ἥλιος	ⲉⲓ
κύκλος (κιννάβαρις)	ⲉⲓ
μοναχός	ⲉⲓ
ὀρθός	ⲉⲓ
σελήνη (ἄργυρος)	ⲉⲓ
σφαῖρα (κόσμος)	ⲉⲓ
τετράγωνον	ⲉⲓ
τρίγωνον	ⲉⲓ

recensio codicum, ὁ *usus scribendi*, ἡ *lectio difficilior* κτλ. Πρέπει ἐδῶ νὰ σημειώσουμε, γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορά, ὅτι ἡ σφαλερὴ ἀνάγνωσις μιᾶς συλλαβῆς ἢ ἐνὸς γράμματος ὀδηγοῦσε ἀναπόφευκτα καὶ σὲ ἄλλες μεταβολὰς μέσα στὶς ἴδιες τὶς λέξεις ἢ στὶς ἀμέσως πλησιέστερες, γιὰτὶ ἐπιθυμία τοῦ ἀντιγραφέα, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν κατανοοῦσε τὸ κείμενο, ἦταν νὰ γράφει λέξεις ποὺ ὑπῆρχαν ἢ ποὺ ἦταν δυνατὸ νὰ ὑπάρξουν, καὶ ὅχι λέξεις χωρὶς νόημα. Θὰ παραθέσουμε ἀπὸ κάθε εἶδος σφάλματος μερικὰ μόνον παραδείγματα. Παρόμοια παραδείγματα σφαλμάτων, πολλὰ καὶ χαρακτηριστικά, μπορεῖ νὰ βρεῖ κανεὶς ἀν συμβουλευθεῖ ὅποιαδήποτε ἐκδοσὴ μὲ κριτικὸ ὑπόμνημα. Στὰ παραδείγματα ποὺ ἀκολουθοῦν ἀναφέρεται πρῶτα ἡ σωστὴ γραφή, ποὺ παραδίδεται ἀπὸ κάποιο χειρόγραφο ἢ ἀποτελεῖ ἀσφαλὴ διόρθωσις ἀπὸ εἰκασία, καὶ ἀκολουθεῖ ἡ σφαλερὴ γραφή, ποὺ παραδίδεται ἢ ἀπὸ τὸ σύνολο ἢ ἀπὸ ἓνα μόνον τμήμα τῆς χειρόγραφης παράδοσης.